

– Dobre, romniye!

Zhala pala pash pe dadeste.

– Dade! Ako nashti te swrshinav kaya buki, basi de, ka les mi men! A, ako swrshinava li kava basi, me ka lav ti men i ka achhyoav me o thagar!

I ov lela, gelo pash pe dasnyate. I oy phela:

– I andivin te aven e voynikya, te dav len te han! Hem te lel to dat te prigotvinel pes – phenla – ko drwnikos!

Oy zhanela vsichko..., chi mangela te lel la. Gelo.

– Ake tuke drakh, no ka thoos ti men ko drwnikos!

– Mi nool, mo chho!

Thovdyas pi men ko drwnikos i zharla. Nakhle e voynikya. Hale, hale i pala artindyas.

Vazdindyas o chhavo o tover, ama chudinel pes, dali te chhinel les. Diyas pes godi, so phendyas leske leski romni, chi ov mangela te lel la i chhinela leski men. Zhala, ukela ko stolos i zhi akana si o baro thagar.

ТРИМАТА БРАТЯ

Сега, умало, да кажем, трима братя. Да кажем – царски синове. И тримата умали по едно дърво. Кой където хвърли, оттам ще си вземе жена. Добре, ама... Излезнали двамата братя... и двамата хвърлили. Където им пагнали дърветата, оттам си взели жени. Тоягата на най-малкия брат пагнала във водата. Вътре умало жаба. Отишъл да си вземе тоягата. Какво да види? Жаба. Взел жабата и си отишъл въкъщи. На баща си казал:

– Тате, ти знаеш ли, че...? Че на мен ми се пагна жаба? Тоягата ми пагна във водата и късметът ми е жаба!

– Жаба – жаба! Но ще идете в старата къща. Аз тук жаба не ускам!

Взели и отишли в старата къща.

Когато той отивал на полето, жабата ставала, сготвяла му ягене, почиствала, перяла и пак се скривала в кожата си. Той си идвал и се чудел:

– Брей, кой работи това, бе?